

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 20

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 10 ianuarie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
4.		urgentă a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	6
		★	
		15. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată	7
7.	2	18. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată	7
		★	
		16. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar-fiscale	8
8.	2	19. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar-fiscale	8
		★	
11.	3-4	17. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar.....	9
		★	
11.	5	20. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar	9
14.	5		
		★	
14.	6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		3. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și restaurare Cazino Constanța”, realizat de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.	10
17.		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2011	11-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2011 pentru abrogarea unor poziții din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, precum și pentru aprobarea unor măsuri cu privire la ajustarea tarifelor de călătorie cu metroul și de transport feroviar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 16 iunie 2011 pentru abrogarea unor poziții din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se

stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, precum și pentru aprobarea unor măsuri cu privire la ajustarea tarifelor de călătorie cu metroul și de transport feroviar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 22 iunie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.

Nr. 4.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2011 pentru abrogarea unor poziții din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, precum și pentru aprobarea unor măsuri cu privire la ajustarea tarifelor de călătorie cu metroul și de transport feroviar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2011 pentru abrogarea unor poziții din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, precum și pentru aprobarea unor măsuri cu privire la ajustarea tarifelor de călătorie cu metroul și de transport feroviar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.

Nr. 7.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2011
privind înființarea Autorității Metropolitane de Transport București**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 21 din 30 august 2011 privind înființarea Autorității Metropolitane de Transport București, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.7 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 1 septembrie 2011, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — A.M.T.B. este ordonator secundar de credite și se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din venituri proprii, din fonduri externe și din alte surse legal constituite.”

2. La articolul 6 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Modificarea structurii organizatorice a A.M.T.B. se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) A.M.T.B. are următoarele atribuții principale:

a) realizează coordonarea unitară a serviciului de transport public de călători în zona metropolitană;

b) elaborează Strategia de dezvoltare a transportului public de călători și Planul de transport public pentru zona metropolitană pe termen mediu și lung;

c) colaborează cu structurile administrației publice centrale și locale la realizarea programelor de investiții și prioritizarea obiectivelor din cadrul acestor programe;

d) stabilește politica tarifară unică și de taxare în domeniul transportului public de călători pentru zona metropolitană;

e) monitorizează modul de informare a călătorilor, imaginea și marketingul transportului public de călători, precum și calitatea serviciilor de transport, inițiază măsuri de îmbunătățire a acestora;

f) realizează cercetări de piață privind cererea, oferta și calitatea serviciilor de transport și, în funcție de aceste criterii, stabilește/actualizează Programul de transport public local valabil pentru zona metropolitană;

g) face propuneri legislative de reglementare în domeniul transportului public de călători, cu consultarea administrațiilor publice locale aflate în zona metropolitană București, concepe norme de aplicare a acestor reglementări în raza de activitate;

h) colaborează cu administratorii infrastructurii de transport și cu operatorii de transport la întocmirea programelor de investiții în infrastructura de transport public de călători și își exprimă avizul consultativ în legătură cu traseele de transport public de călători;

i) colaborează cu structurile de planificare urbană și teritorială din cadrul autorităților administrației publice centrale și locale pentru corelarea dezvoltării și planificării sistemului de transport public de călători din raza de activitate, cu prevederile documentațiilor de urbanism și amenajarea teritoriului;

j) inițiază măsuri pentru promovarea transportului public de călători în comun;

k) colaborează la întocmirea de către administrațiile ce dețin infrastructura de management al traficului a programelor de investiții în infrastructura de management al traficului și avizarea acestora, pentru partea privind transportul public de călători.

(2) A.M.T.B. exercită atribuțiile ce revin potrivit Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare, autorităților administrației publice locale, respectiv Consiliului General al Municipiului București și Consiliului Județean Ilfov, referitoare la înființarea, autorizarea, organizarea, exploatarea, gestionarea și controlul funcționării serviciilor de transport public de persoane prin servicii regulate și servicii regulate speciale între unitățile administrativ-teritoriale în zona metropolitană.

(3) În realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2), A.M.T.B. este autoritate de autorizare.”

4. După articolul 11 se introduc două noi articole, articolele 11¹ și 11², cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — A.M.T.B. realizează venituri proprii și din activități de asistență tehnică, avizare, autorizare, consultanță și alte activități economice în domeniul transportului public de călători. Tarifele aferente prestării acestor activități se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 11². — Programul de transport public local prin curse regulate aplicabil pe raza municipiului București și a județului Ilfov, aprobat potrivit legii până la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe, își menține valabilitatea.”

Art. II. — Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 19 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), literele b), c) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) se efectuează pe raza teritorial-administrativă a unei localități, respectiv pe raza administrativ-teritorială a zonei metropolitane, sau numai între localitățile unui județ, în funcție de tipul de transport stabilit potrivit legii. În cazul în care traseul transportului pe șină depășește limita localității, acesta va fi considerat transport public local;

c) se execută pe rute și cu programe de circulație prestabilite de către autoritățile competente desemnate potrivit legii;

g) transportul cu autobuzele se efectuează numai pe bază de licențe de traseu și caiete de sarcini, elaborate și eliberate în condițiile stabilite prin normele de aplicare elaborate și aprobate prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor și infrastructurii, denumite în continuare *Norme*.”

2. **La articolul 4, alineatul (1¹) se abrogă.**

3. **La articolul 5, alineatul (3) se abrogă.**

4. **La articolul 16, alineatul (6) se abrogă.**

5. **La articolul 37, alineatul (11) se abrogă.**

6. **La articolul 45 alineatul (7), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (2) și ale alin. (4) lit. d) privind condițiile în care se execută transportul public local de persoane prin curse regulate speciale;”.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța Guvernului nr. 4/2011 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 289/2011, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.
Nr. 8.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 21/2011 privind înființarea
Autorității Metropolitane de Transport București**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2011 privind înființarea Autorității Metropolitane de Transport București și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.
Nr. 11.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. **La articolul 286¹, alineatele (1), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:**

„Art. 286¹. — (1) Orice persoană poate dobândi cu orice titlu sau poate deține, singură ori împreună cu persoanele cu care acționează în mod concertat, acțiuni emise de către societățile de investiții financiare rezultate din transformarea fondurilor proprietății private, dar nu mai mult de 5% din capitalul social al societăților de investiții financiare.

.....
(3) Persoanele menționate la alin. (1) au obligația ca la atingerea pragului de 5% să informeze în maximum 3 zile lucrătoare societatea de investiții financiare, C.N.V.M. și piața reglementată pe care sunt tranzacționate respectivele acțiuni.

(4) În termen de 3 luni de la data depășirii limitei de 5% din capitalul social al societăților de investiții financiare, acționarii aflați în această situație sunt obligați să vândă acțiunile care depășesc limita de deținere.”

2. **Articolul 286² se abrogă.**

Art. II. — Societățile de investiții financiare vor lua măsuri de modificare a statutelor sau actelor constitutive, după caz, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în sensul eliminării oricăror prevederi contrare dispozițiilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care societățile de investiții financiare nu efectuează modificările în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, statutele sau actele constitutive se consideră modificate de drept, în sensul respectării limitei de 5% din capitalul social.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 6 ianuarie 2012.

Nr. 11.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
Legii nr. 297/2004 privind piața de capital**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.

Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 23/2011 pentru modificarea și completarea art. 22
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009
cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009
și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23 din 2 martie 2011 pentru modificarea și completarea art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 9 martie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.

Nr. 14.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 23/2011 pentru modificarea
și completarea art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului
nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009
și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2011 pentru modificarea și completarea art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.

Nr. 17.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor
la plată**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29 din 20 martie 2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.
Nr. 15.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea
acordării eșalonărilor la plată**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.
Nr. 18.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi
financiar-fiscale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49 din 31 mai 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 31 mai 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.

Nr. 16.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 49/2011 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
și a altor prevederi financiar-fiscale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar-fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.

Nr. 19.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea
eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente
pentru personalul din sectorul bugetar**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71 din 31 august 2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 6 septembrie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 6 ianuarie 2012.
Nr. 17.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor
acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare
la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul
bugetar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 5 ianuarie 2012.
Nr. 20.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și restaurare Cazino Constanța”, realizat de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și restaurare Cazino Constanța”, realizat de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Gheorghe Nastasia,
secretar general
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
p. Ministrul culturii și patrimoniului național,
Vasile Timiș,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 4 ianuarie 2012.
Nr. 3.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Consolidare și restaurare Cazino Constanța”

Titular: Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului

Beneficiar: — Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A. pe perioada realizării investiției;
— Consiliul Local al Municipiului Constanța, după realizarea investiției

Amplasament: bd. Regina Elisabeta nr. 4, Constanța, județul Constanța

Indicatorii tehnico-economici:

— Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri la data de 3 noiembrie 2011; 1 euro = 4,3460 lei), din care:		mii lei	39.229*)
• construcții + montaj		mii lei	25.540
— Eșalonarea investiției INV/C+M			
— Anul I	INV	mii lei	19.700
	C+M	mii lei	12.800
— Anul II	INV	mii lei	19.529
	C+M	mii lei	12.740
— Capacități:			
• suprafața totală desfășurată		mp	3.844,56
— Durata de realizare a investiției		luni	24

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 26**din 14 noiembrie 2011**

Dosar nr. 21/2011

Livia Doina Stanciu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Lavinia Curelea — președintele Secției I civile

Gabriela Victoria Bîrsan — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Corina Michaela Jîjiie — președintele delegat al Secției penale

Adrian Bordea — președintele Secției a II-a civile

Florentina Preda Popescu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Ilie — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheorghiuța Luțac — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Gabriela Bogasiu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Niculae Măniuguțiu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător raportor

Emanuel Albu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Rodica Voicu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Pușoiu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Rîciu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Elena Canțăr — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Dana Iarina Vartires — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Ionel Barbă — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Simona Marcu — judecător, Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Minodora Ianoși — judecător, Secția I civilă

Cristina Luzescu — judecător, Secția I civilă

Marioara Isailă — judecător, Secția a II-a civilă

Iulia Manuela Cîrmu — judecător, Secția a II-a civilă

Ștefan Pistol — judecător, Secția penală

Mirela Sorina Popescu — judecător, Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 21/2011 este constituit conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 27² alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent șef al Secției I civile, doamna Mihaela Calabiciov, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași cu privire la stabilirea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului în cazul sarcinii multiple, pentru intervalul anterior apariției Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 21/2011 aflat pe rolul completului de judecată, precum și cu privire la faptul că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit de domnul judecător Niculae Măniuguțiu.

Doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, președintele completului de judecată, constatând că nu s-au formulat cereri prealabile sau excepții, a acordat cuvântul reprezentantului procurorului general, doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, pentru susținerea recursului în interesul legii.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat admiterea recursurilor în interesul legii, menționând că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la stabilirea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului în cazul sarcinii multiple, pentru intervalul anterior apariției Legii nr. 239/2009, și solicitând pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în acest sens.

Președintele completului, doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar Completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursurilor în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE

deliberând asupra recursurilor în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași s-a arătat că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la stabilirea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului în cazul sarcinii multiple, pentru intervalul anterior apariției Legii nr. 239/2009.

2. Examenul jurisprudențial

Cu Adresa nr. 509/A din 16 februarie 2011, Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a se pronunța cu privire la chestiunea de drept care a fost soluționată diferit în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal a acestei instanțe privind stabilirea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului în cazul sarcinii multiple, pentru intervalul anterior apariției Legii nr. 239/2009, care a prevăzut expres acordarea unei indemnizații de 600 lei lunar începând cu al doilea copil și următorii.

Ca urmare a sesizării nr. 509/A din 16 februarie 2011 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel Iași, transmisă Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Adresa nr. 38SV/2011 din 16 martie 2011, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a verificat jurisprudența la nivelul întregii țări.

Examenul jurisprudențial a relevat că în soluționarea cauzelor având ca obiect stabilirea indemnizației pentru creșterea celui de-al doilea sau a următorilor copii născuți din sarcini multiple, practica judiciară este neunitară, identificându-se mai multe orientări.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Unele instanțe de judecată au apreciat că indemnizația pentru al doilea și următorii copii născuți din sarcină multiplă, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 239/2009, este de 600 de lei pentru fiecare copil, începând cu cel de-al doilea, pe durata concediului pentru creșterea copilului de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani.

În argumentarea acestei opinii s-a reținut că scopul declarat de legiuitor la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului îl reprezintă necesitatea îmbunătățirii echilibrului social-economic al familiei prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului.

S-a considerat că prin acordarea unei singure indemnizații, indiferent de numărul de copii rezultați dintr-o singură naștere, se creează o discriminare nejustificată între copiii născuți și copiii adoptați sau aflați în una dintre celelalte situații prevăzute de art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 (dați în plasament ori sub tutelă).

În acest sens, au fost reținute și considerentele care au stat la baza soluțiilor instanțelor de contencios administrativ date asupra excepțiilor de nelegalitate privind dispozițiile art. 2 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.825/2005, și ale art. 3 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006, în sensul că, definind „nașterea” ca aducerea pe lume a unuia sau mai multor copii vii, normele metodologice completează în mod nelegal actul normativ de o forță juridică superioară, respectiv ordonanța de urgență în aplicarea căreia au fost adoptate.

Astfel, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 și 6 din ordonanță (în forma anterioară Legii nr. 239/2009), indemnizațiile se acordă în considerarea fiecăruia dintre copiii născuți din sarcini gemelare sau multiple, fiind vorba despre un drept care se raportează la interesul superior al copiilor, iar nu la contribuția de asigurări sociale a părinților.

3.2 Alte instanțe de judecată au considerat că nu se poate acorda o altă indemnizație pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină multiplă, începând cu cel de-al doilea, întrucât, din analiza în ansamblu a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, rezultă că scopul adoptării acesteia a fost de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplinindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului. În argumentarea acestei soluții s-au invocat dispozițiile art. 1, 5 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și s-a reținut, în esență, că singurul drept înscris în favoarea copilului este alocația reglementată de art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, alocația care se acordă pentru fiecare copil, astfel încât, în situația sarcinilor multiple, fiecărui copil i se cuvine o alocație, în cuantumul prevăzut de acest articol.

Prin urmare, aceste instanțe au apreciat că indemnizația prevăzută de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se acordă raportat la naștere, iar nu la numărul de copii rezultați din aceasta.

3.3. De asemenea, s-a conturat și orientarea conform căreia indemnizația pentru creșterea tuturor copiilor născuți din sarcini gemelare este în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei fiecare, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 239/2009, și de 600 lei după acest moment, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de sarcină.

În argumentarea acestei opinii s-a reținut că, deși este adevărat că art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 prevede că indemnizația este un drept cuvenit persoanelor beneficiare ale concediului și nu un drept cuvenit copilului sau copiilor, iar din interpretarea restrictivă a acestui text ar rezulta că indemnizația este unică, indiferent de numărul de copii născuți la o singură naștere, și reprezintă un drept cuvenit celui aflat în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, totuși, față de scopul reglementării, astfel cum acesta este exprimat în preambulul ordonanței de urgență, se constată că indemnizația a fost prevăzută pentru susținerea familiei, în vederea creșterii copilului.

Ca atare, fiind un drept cuvenit copilului, creșterea a 2 copii implică drepturi pentru fiecare dintre aceștia.

În forma modificată prin Legea nr. 239/2009, la art. 2 se prevede faptul că, începând cu al doilea copil provenit dintr-o sarcină gemelară sau multiplă, se adaugă la indemnizația deja stabilită la art. 1 suma de 600 lei. Astfel, până la data de 18 iunie 2009, cu respectarea principiului neretroactivității legii civile consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituția României, s-a considerat că partea trebuie să beneficieze, în plus față de indemnizația de 85% din media veniturilor obținute pe ultimele 12 luni anterioare nașterii, de încă o indemnizație în același cuantum și pentru cel de-al doilea copil, urmând ca de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 239/2009 să fie acordate indemnizații plafonate la suma de 600 lei, având în vedere că legiuitorul a prevăzut acest cuantum, în mod expres, pentru cel de-al doilea copil și următorii, născuți dintr-o sarcină multiplă.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general a apreciat prima orientare jurisprudențială ca fiind în acord cu litera și spiritul legii.

Prin argumentele expuse, s-au susținut următoarele:

Din interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, în forma

anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 239/2009, rezultă că acordarea drepturilor prevăzute de acest act normativ se raportează în primul rând la interesul copilului.

De altfel, așa cum se menționează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, acest act normativ are ca scop îmbunătățirea echilibrului social-economic al familiei, prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului, precum și stimularea creșterii natalității și diminuarea fenomenului de abandon al copiilor.

Pentru îndeplinirea acestui scop, s-a instituit o indemnizație ce reprezintă o prestație minimală de asistență socială cu caracter universal, care nu este supusă sistemului contributiv [au fost invocate, în acest sens, dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și, respectiv, ale hotărârilor Guvernului nr. 1.825/2005 și nr. 1.025/2006, adoptate pentru aprobarea normelor de aplicare a acestei ordonanțe].

Realizarea scopului propus de către legiuitor nu se poate atinge decât în situația în care fiecare dintre copii rezultați dintr-o sarcină gemelară sau multiplă beneficiază de aceleași drepturi ca și copilul rezultat dintr-o sarcină simplă.

Așa cum a statuat în mod constant Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în jurisprudența sa, prevederile art. 2 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.825/2005 și ale art. 3 alin. (1) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006 sunt în contradicție cu dispozițiile legale pentru aplicarea cărora au fost emise, deoarece definiția stabilită pentru „naștere”, ca element de referință la acordarea indemnizației lunare, creează o discriminare între persoanele aflate în situații identice, fără să existe o justificare de ordin obiectiv. Defininind nașterea ca reprezentând aducerea pe lume a unui sau a mai multor copii vii și limitând acordarea drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 la numărul nașterilor, prin neluarea în considerare a numărului copiilor vii rezultați din fiecare naștere, art. 2 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006 completează în mod nelegal acest act normativ cu forță superioară, în aplicarea căruia au fost adoptate, și încalcă principiul egalității de tratament între copiii proveniți dintr-o sarcină simplă și copiii proveniți dintr-o sarcină multiplă.

Pe de altă parte, s-a reținut că art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se referă la indemnizația lunară ce se cuvine pentru fiecare dintre primele 3 nașteri sau pentru primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (2) din acest act normativ, iar, prin modul cum s-a definit nașterea prin normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență, s-a creat o discriminare nepermisă între copiii născuți și cei, de exemplu, adoptați, în sensul că, în cazul adopției, s-ar primi o indemnizație pentru fiecare copil, în ipoteza în care se adoptă 2 sau 3 gemeni, iar pentru gemenii născuți în cadrul unei familii s-ar acorda o singură indemnizație.

Soluția conform căreia fiecare copil născut dintr-o sarcină multiplă beneficiază de indemnizația în cuantum fix prevăzută de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 este în acord cu spiritul legii, având în vedere și faptul că la data de 10 iunie 2009 a fost adoptată Legea nr. 239/2009 care, printr-un articol unic, modifică art. 2 din ordonanță și statuează: „Cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) se majorează cu 600 lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere”.

Prin urmare, s-a concluzionat că această lege a lămurit controversalele apărute în practică, referitoare la posibilitatea acordării unei sume fixe suplimentare pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină multiplă, și că, deși aceste prevederi legale nu

se aplică retroactiv, ele înlătură inechitățile constatate pe cale jurisprudențială și vin să întărească argumentele anterior menționate, în sensul că la acordarea indemnizației prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 trebuie să se aibă în vedere și numărul de copii, nu doar numărul de nașteri.

5. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Iași

Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași a constatat că, în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal a acestei instanțe, a fost conturată opinia că indemnizația pentru al doilea și următorii copii născuți anterior adoptării Legii nr. 239/2009 din sarcină multiplă este de 600 lei pentru fiecare copil, începând cu cel de-al doilea, pe durata concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani (*prima orientare a practicii relevată de examenul jurisprudențial*), precum și opinia potrivit căreia indemnizația pentru creșterea tuturor copiilor născuți din sarcini gemelare este în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei fiecare, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 239/2009, și de 600 lei după acest moment, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere (*a treia orientare a practicii relevată de examenul jurisprudențial*).

În argumentarea primei opinii (ce rezultă din Decizia nr. 709/CA din 29 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.850/99/2009) s-au reținut următoarele:

Indemnizația prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se constituie ca o modalitate de susținere a familiei ori a persoanelor ce iau în plasament sau adoptă copii, conform legii, cu scopul evocat expres în normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006 de punere în aplicare a ordonanței, respectiv de a „îmbunătăți echilibrul social-economic al familiei”, iar nu ca o măsură de protecție a copilului, ca să se poată pune problema unei discriminări în situația scăderii cuantumului pentru al doilea și următorii copii născuți din sarcini multiple în aceeași familie.

Anterior intrării în vigoare a Legii nr. 239/2009 nu exista vreo prevedere legală privind acordarea vreunei indemnizații pentru al doilea și următorii copii născuți din sarcini multiple, iar excepția de nelegalitate invocată de reclamanta în cauză a fost admisă irevocabil la data de 24 februarie 2010.

S-a considerat, prin urmare, că suplimentarea indemnizației de creștere aferente celui de-al doilea copil poate avea loc doar la nivelul stabilit de legiuitor prin Legea nr. 239/2009 și urmează a fi plătită în continuare pe durata celor 2 ani prevăzuți de lege, neexistând elemente de acordare temporară a unui cuantum egal al indemnizației pentru cei 2 copii.

Cât privește pretinsa discriminare între copii, s-a apreciat că aceasta putea avea loc doar în situația diferențierii sumelor primite de aceștia cu titlu de alocație de stat, iar nu pentru indemnizația în cauză, al cărei titular este familia susținătoare a minorilor, punct de vedere exprimat și de legiuitor la adoptarea Legii nr. 239/2009, atunci când a reglementat cuantumuri fixe ale indemnizației pentru cel de-al doilea și următorii copii născuți din sarcini gemelare, chiar dacă pentru primul copil cuantumul putea ajunge până la maximum prevăzut de lege.

În argumentarea celei de-a doua opinii (ce rezultă din Decizia nr. 22/CA din 12 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.073/99/2009), s-au reținut următoarele:

Măsura luată de prima instanță (de anulare a Deciziei nr. 19.567/2009 emisă de Agenția Județeană de Prestații Sociale Iași) nu încalcă și nu contravine în niciun fel dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, dispoziții care nu fac (în forma inițială în vigoare la data emiterii actului administrativ atacat) vreo referire la numărul indemnizațiilor ce trebuie achitate, iar prima instanță nu a făcut decât să ia act de

admiterea excepției de nelegalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006.

Astfel, începând cu data de 18 iunie 2009, cu respectarea principiului neretroactivității legii civile, reclamantul trebuie să beneficieze în plus față de indemnizația de 85% din media veniturilor obținute pe ultimele 12 luni anterioare nașterii doar de o majorare în cuantum de 600 lei, iar până la această dată de o indemnizație, pentru cel de-al doilea copil, în cuantum de 1.532 lei, reprezentând 35% din media veniturilor obținute pe ultimele 12 luni anterioare nașterii.

6. Raportul asupra recursurilor în interesul legii

Referitor la chestiunea admisibilității recursurilor în interesul legii, prin raportul întocmit în cauză s-a apreciat că acestea sunt admisibile, fiind exercitate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași, care au legitimare procesuală, iar, prin hotărâri judecătorești irevocabile, pronunțate de instanțe judecătorești diferite, s-a făcut dovada soluționării în mod diferit, neunitar, a chestiunii de drept referitoare la modul de stabilire a cuantumului indemnizației pentru creșterea celui de-al doilea și a următorilor copii născuți din sarcini multiple, pentru intervalul anterior intrării în vigoare a Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

De asemenea, prin raportul întocmit în cauză s-a apreciat că se impune a fi adoptată soluția de admitere a recursurilor în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași, și în consecință, de a se stabili că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, indemnizația lunară pentru creșterea copilului prevăzută de art. 1 alin. (1) din ordonanță se acordă pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, în cuantum de: 800 lei pentru perioada 1 ianuarie 2006—31 decembrie 2006; 600 lei pentru perioada 1 ianuarie 2007—31 decembrie 2008; 600 lei sau, opțional, 85% din media veniturilor pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei pentru perioada 1 ianuarie 2009—17 iunie 2009.

7. Înalta Curte

În forma inițială a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, textele în analiză aveau următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) — „Începând cu data de 1 ianuarie 2006, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 800 lei (RON).”;

— Art. 2. — „Începând cu data de 1 ianuarie 2007, cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) este de 600 lei (RON).”;

— Art. 5 alin. (1) și (2) — „(1) De indemnizația și stimulentele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență beneficiază, opțional, oricare dintre părinții firești ai copilului.

(2) Beneficiază de aceleași drepturi și una dintre persoanele care au adoptat copilul, cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care au copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, precum și persoana care a fost numită tutore.”;

— Art. 6 alin. (1) — „Concediul și indemnizația lunară prevăzute de art. 1, respectiv la art. 2, se cuvin pentru fiecare dintre primele 3 nașteri sau, după caz, pentru primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (2).”

Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 a fost modificat prin art. 1 din Legea nr. 257/2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 4 noiembrie 2008), în sensul stabilirii că: „începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 600 lei sau, opțional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni”, și apoi prin art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 31 decembrie 2008), în sensul precizării că „începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 600 lei sau, opțional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei”.

Totodată, prin art. 6 din ordonanță se statuează că: „(1) Concediul și indemnizația lunară prevăzute la art. 1, respectiv la art. 2, precum și stimulentele prevăzute la art. 3 se cuvin pentru fiecare dintre primele 3 nașteri sau, după caz, pentru primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (2), după data de 1 ianuarie 2006.

(2) Se ia în calcul la stabilirea celor 3 nașteri și nașterea survenită până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv, în situația în care solicitanții drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență îndeplinesc condițiile de acordare a acestora după data de 1 ianuarie 2006.

(3) Durata de acordare a concediului prevăzut la art. 1 se prelungește corespunzător, în cazul suprapunerii a două sau trei situații de natură a genera acest drept, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) se acordă o singură indemnizație, în cuantumul prevăzut de prezenta ordonanță de urgență.”

Din interpretarea acestor norme legale, precum și a ordonanței în ansamblul său rezultă că acordarea drepturilor prevăzute de acest act normativ se raportează în primul rând la interesul copilului.

Astfel, așa cum se menționează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, norme de interpretare oficiale și obligatorii, acest act normativ are ca scop îmbunătățirea echilibrului social-economic al familiei, prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului, precum și stimularea creșterii natalității și diminuarea fenomenului de abandon al copiilor.

În acest context, scopul declarat de legiuitor la adoptarea acestui act normativ precizează în mod clar că beneficiarul final al acestei forme de protecție socială este copilul, astfel încât eventualele inechități decurgând dintr-o interpretare formală sau literală a textului reglementator trebuie analizate în raport cu acesta, ca titular de drepturi.

Pentru îndeplinirea acestui scop, s-a instituit o indemnizație ce reprezintă o prestație minimală de asistență socială cu caracter universal care nu este supusă sistemului contributiv. Realizarea scopului propus de către legiuitor nu se poate atinge decât în situația în care fiecare dintre copiii rezultați dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipluți beneficiază de aceleași drepturi ca și copilul rezultat dintr-o sarcină simplă.

Cu alte cuvinte, singura interpretare prin care copilul născut dintr-o sarcină simplă sau dintr-una multiplă ar beneficia de un tratament similar nu poate fi decât aceea potrivit căreia fiecare dintre ei să beneficieze de indemnizația lunară în cuantumul prevăzut de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005.

În consecință, indemnizația prevăzută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului a fost stabilită de legiuitor în considerarea copiilor, și nu a părinților, tutorilor, adoptatorilor etc. Astfel, pentru situația reglementată de art. 5 alin. (2) din actul normativ menționat, respectiv pentru persoanele care au adoptat copilul sau cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care au copii în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, precum și a persoanelor care au fost numite tutore, acordarea indemnizației lunare este raportată la numărul copiilor, fiind prevăzută astfel o indemnizație separată pentru fiecare dintre aceștia. Totodată, prin hotărârile Guvernului nr. 1.825/2005 și, respectiv, nr. 1.025/2006, adoptate pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, au fost definiți beneficiarii și situațiile de eligibilitate pentru acordarea dreptului de indemnizație pentru creșterea copilului și au fost prevăzute condițiile și procedurile de acordare a acestui drept.

Cum a statuat în mod univoc și unitar Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în jurisprudența sa în materia excepției de nelegalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.825/2005 și a prevederilor art. 3 alin. (1) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006, definiția stabilită pentru „naștere”, ca premisă pentru acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, anume în sensul că reprezintă „aducerea pe lume a unui sau a mai multor copii vii”, este contrară literei și spiritului ordonanței de urgență a Guvernului în aplicarea căreia au fost adoptate normele metodologice, limitând în mod nejustificat acordarea drepturilor prevăzute de lege la numărul nașterilor, prin neluarea în considerare a numărului copiilor vii rezultați din fiecare naștere.

Definiția în discuție contravine flagrant prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 care folosește sintagma de „naștere a copilului”, precum și dispozițiilor art. 6 alin. (1) din același act normativ, care se referă la indemnizația lunară ce se cuvine pentru fiecare dintre primele 3 nașteri sau, după caz, pentru primii 3 copii ai persoanelor aflate în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (2) din ordonanță, și, de asemenea, încalcă principiul egalității de tratament, fără existența unor justificări obiective și rezonabile, creând astfel o discriminare evidentă și nepermisă, pe de o parte, între copiii rezultați din nașteri multiple și cei rezultați din nașteri simple și, pe de altă parte, între copiii „născuți” și copiii adoptați sau aflați în una dintre celelalte situații prevăzute de art. 5 alin. (2), mai sus evocat, în ultima situație în sensul că în cazul adopției s-ar primi o indemnizație pentru fiecare copil în ipoteza în care se adoptă gemeni, iar pentru gemenii născuți în cadrul unei familii s-ar acorda o singură indemnizație.

Acordarea, pentru perioada scursă de la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009, a unei singure

indemnizații lunare, indiferent de numărul de copii rezultați în urma unei nașteri, nu poate fi concepută, o asemenea interpretare echivalând cu instituirea și menținerea unui tratament discriminatoriu (prin introducerea de distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă), pe de-o parte, între copiii proveniți din sarcini simple și sarcini multiple și, pe de altă parte, între copiii rezultați din sarcini multiple aflați în întreținerea părinților firești și cei adoptați, încredințați în vederea adopției, dați în plasament ori în plasament în regim de urgență sau aflați sub tutelă.

Sub acest aspect, se impune a se ține seama, în mod necesar, de prevederile art. 20 din Constituția României, care dispun în mod expres că: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

Or, într-o asemenea ambianță normativă cu valoare constituțională, normele Convenției europene a drepturilor omului și ale protocoalelor sale adiționale (în speță, ale Protocolului nr. 12, care, la art. 1, stabilesc că „exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională ori socială, apartenența la o minoritate națională, avere, *naștere sau oricare altă situație*”) sunt de aplicație „imediată”, sunt supralegislative și supraconstituționale, având, așadar, cum s-a precizat, o condiție juridică privilegiată, care se răsfrânge și asupra funcției jurisdicționale a judecătorului național. De aceea, atunci când acesta este învestit cu soluționarea unui litigiu, el trebuie să observe nu numai reglementarea națională în materie, ci și reglementarea convențională, inclusiv hotărârile judecătorului european, care pot interesa în respectiva cauză. Tot astfel, judecătorul național nu trebuie doar să conjuge normele naționale cu cele convenționale, identificate și aplicate de judecătorul european, ci să le și evalueze și ierarhizeze, și aceasta, nu numai pentru că normele convenționale au prioritate, dar și pentru că, totuși, ele ar putea fi „sacrificate” în favoarea normelor naționale, dacă acestea din urmă sunt mai favorabile. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că „statutul conferit Convenției în dreptul intern permite instanțelor naționale să înlăture — din oficiu sau la cererea părților — prevederile dreptului intern pe care le consideră incompatibile cu Convenția și protocoalele sale adiționale” (CEDO, Hotărârea din 26 aprilie 2007, *Cauza Dumitru Popescu contra României*). În plus, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că judecătorul național, în calitate de prim judecător al normelor Convenției Europene a Drepturilor Omului, are obligația de a „asigura efectul deplin al normelor acesteia, asigurându-le preeminența față de orice altă prevedere contrară din legislația națională, fără să fie nevoie să aștepte abrogarea acesteia de către legiuitor” (CEDO, Hotărârea din 29 noiembrie 1991, *Cauza Vermeire contra Belgiei*).

Soluția potrivit căreia fiecare copil născut dintr-o sarcină multiplă, începând cu cel de-al doilea, beneficiază de indemnizația în cuantum fix de 600 lei până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009 — prin care art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 i s-a dat un nou conținut, în sensul: „cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) se majorează cu 600 de lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipluți, începând cu al doilea

copil provenit dintr-o astfel de naștere” — nu este legală și nici în acord cu spiritul legii, fiind încălcat astfel principiul neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României, revizuită în anul 2003.

Prin urmare, cum dreptul la indemnizația lunară prevăzută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare, este un drept instituit de lege în beneficiul copilului, înseamnă că de acesta beneficiază, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009, *fiecare copil* născut dintr-o sarcină multiplă (gemelară, de tripleți sau multipleți).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 330⁷ din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, indemnizația lunară pentru creșterea copilului prevăzută de art. 1 alin. (1) din ordonanță se acordă pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, în cuantum de: 800 lei pentru perioada 1 ianuarie 2006—31 decembrie 2006; 600 lei pentru perioada 1 ianuarie 2007—31 decembrie 2008; 600 lei sau, opțional, 85% din media veniturilor pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 de lei pentru perioada 1 ianuarie 2009—17 iunie 2009.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată, în ședință publică astăzi, 14 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
LIVIA DOINA STANCIU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Calabiciov

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

